

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2547/2019
11.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радоња Дубљевић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, чији је пуномоћник Драгољуб Рајевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 824/2018 од 06.12.2018. године, у седници већа одржаној 11.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 824/2018 од 06.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 853/14 од 18.09.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог од 08.03.2011. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 273.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 824/18 од 06.12.2018. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 853/14 од 18.09.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни

друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био запослен код туженог на радном месту ... на наплатној станици у ... Рад запослених код тужених одвија се две смене и то од 06,00 до 14,00 часова и од 14,00 до 22,00 часа, а пре него што је отворио боловање и пре отказа уговора о раду тужилац је радио од 06,00 до 14,00 и од 14,00 до 22,00 часа. Решењем туженог од 08.03.2011. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због теже повреде радне обавезе утврђене уговором о раду, односно због неоправданог изостанка са рада два дана у току месеца или три дана у току године. Према образложењу решења, другостепена лекарска комисија је сачинила извештај 17.12.2010. године, према коме је тужилац од 21.10.2010. године до 20.12.2010. године привремено спречен за рад, уз закључак да је способан за рад од 21.12.2010. године. Како се тужилац није јавио на рад дана 21.12.2010. године нити је своје одсуство оправдао у периоду од 21.12.2010. године до 24.12.2010. године, по оцени послодавца настао је услов за отказ уговора о раду. Пре доношења оспореног решења, тужилац је 08.02.2011. године донео упозорење о разлозима за отказ уговора о раду које је истакнуто на огласној табли у ... Тужилац је 10.02.2011. године обавестио туженог да није у могућности да се изјасни на наводе из упозорења, јер се налази на болничком лечењу а упозорење је скинуто са огласне табле 18.02.2011. године и уручено је тужиоцу лично истог дана када и оспорено решење – 11.03.2011. године. У току поступка је утврђено да је тужилац до 20.12.2010. године био спречен за рад због болести, након чега према распореду рада за 21.12. и 22.12.2010. године није био дужан да ради јер је имао слободне дане. Такође је утврђено да се 23.12.2010. године јавио свом пословођи ББ, јер се није осећао здравствено добро, те да му је пословођа одговорио: “Кад год дошао добродошао“, као и да дође сутрадан увече у ноћну смену. Тужилац је наредног дана 24.12.2010. године дошао на посао и радио.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је решење којим је тужиоцу отказан уговор о раду поништено као незаконито.

Правилна је оцена нижестепених судова да тужилац није својом кривицом учинио повреду радне обавезе и дисциплине која му је отказним решењем стављена на терет, па није било оправданих разлога да му се откаже уговор о раду применом члана 179. тачка 2. Закона о раду. Према распореду рада, тужилац је 21.12. и 22.12.2010. године имао слободне дане, а разлог за изостанак 23.12.2010. године био је оправдан његовим здравственим стањем, што је његов руководилац прихватио налогом тужиоцу да дође сутрадан (24.12.) у ноћну смену, што је тужилац испунио, тако да није мога да зна да су предузете радње недозвољене. Такође, пре отказа уговора о раду тужени није поступио у складу са чланом 180. Закона о раду и тужиоца лично упозорио на постојање отказних разлога уз остављање рока од најмање 5 дана од дана достављања упозорења да се о њему изјасни. Правилна је оцена нижестепених судова да није поштована процедура о личном достављању отказних аката, имајући у виду да је упозорење истакнуто на огласној табли, а да послодавац није покушао да достави упозорење тужиоцу лично, што је супротно члану 185. ст. 2-4. Закона о раду. Према наведеним одредбама закона, решење се запосленом доставља лично у просторијама послодавца, односно на адресу пребивалишта или боравишта запосленог, а ако послодавац запосленом није могао да достави решење на наведени начин, дужан је да о томе сачини писмену белешку и у том случају решење се објављује на огласној табли

послодавца и по истеку 8 дана од дана објављивања решење се сматра достављеним. Из наведених разлога, решење о отказу уговора о раду је правилно поништено као незаконито.

Наводима ревизије којима се истиче погрешна примена материјалног права и тврди да тужилац није имао слободне дане по основу рада у смени, те да је био упознат са садржином упозорења, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић